

- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, jaki powinien być zakres lub sposób rozpowszechniania tej informacji wśród konsumentów?

(¹) Dyrektywa 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz.U. L 376, s. 21).

(²) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos teismas (Litwa) w dniu 2 listopada 2015 r. – UAB LitSpecMet/UAB Vilniaus Lokomotyvų remonto depas

(Sprawa C-567/15)

(2016/C 027/15)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB LitSpecMet

Strona pozwana: UAB Vilniaus lokomotyvų remonto depas

Interwenient: UAB Plienmetas

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 9 dyrektywy nr 2004/18/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że spółka:

- która została założona przez instytucję zamawiającą prowadzącą działalność w zakresie transportu kolejowego, a mianowicie zarządzania publiczną infrastrukturą kolejową, transportu pasażerskiego i towarowego;
- która samodzielnie prowadzi działalność gospodarczą, ustanawia strategię gospodarczą, podejmuje decyzje w sprawie warunków jej działalności (rynek produktu, sektor klientów itp.), uczestniczy w rynku konkurencyjnym w Unii Europejskiej oraz poza nią, świadcząc usługi w zakresie produkcji taboru kolejowego i jego napraw, a także uczestniczy w postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych związanych z tą działalnością, dążąc do uzyskania zamówień od osób trzecich (niebędących spółką dominującą);
- która świadczy usługi naprawy taboru kolejowego na rzecz jej założyciela w ramach transakcji typu in-house, a wartość tych usług stanowi 90 % całkowitej działalności spółki;
- której usługi świadczone na rzecz jej założyciela zmierzają do zapewnienia temu założycielowi prowadzenia działalności w zakresie transportu pasażerskiego i towarowego;

nie może być uznana za instytucję zamawiającą?

Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uzna, że spółka może być uznana za instytucję zamawiającą w powyżej przedstawionych okolicznościach, czy art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE należy interpretować w ten sposób, że spółka traci status instytucji zamawiającej w sytuacji, gdy wartość usług naprawy taboru kolejowego świadczonych w ramach transakcji typu in-house na rzecz instytucji zamawiającej będącej założycielem spółki spada i stanowi mniej niż 90 % lub nie stanowi głównej części całkowitego obrotu uzyskanego z działalności spółki?

⁽¹⁾ Dyrektywa nr 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114, szczególne wydanie litewskie: rozdział 6 tom 7 s. 132).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 2 listopada 2015 r. – F. Hoffmann-La Roche AG/Accord Healthcare OÜ

(Sprawa C-572/15)

(2016/C 027/16)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: F. Hoffmann-La Roche AG

Strona pozwana: Accord Healthcare OÜ

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 21 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 ⁽¹⁾ z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona) należy interpretować w ten sposób, że skutkuje on skróceniem okresu ważności dodatkowego świadectwa ochronnego, które zostało wydane w państwie członkowskim zgodnie z prawem krajowym przed jego przystąpieniem do Unii Europejskiej i którego okres ważności w odniesieniu do aktywnego składnika według wskazań zawartych w tym świadectwie przekraczałby 15 lat od chwili wydania pierwszego zezwolenia na obrót w Unii Europejskiej produktem leczniczym składającym się z tego aktywnego składnika lub go zawierającym?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy art. 21 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona) jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi ochrony praw nabytych, zasadą niedziałania prawa wstecz i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Weliko Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 9 listopada 2015 r. – ET „Maja Marinowa”/Direktor na direkcija „Obzławane i danyczno-osiguritelna praktika” Weliko Tyrnowo pri Centralno uprawlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-576/15)

(2016/C 027/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Weliko Tyrnowo